

[Finansministeren.]

ling her i dag, falder titlen på Evelyn Waugh's bog „Black Mischieff“, som oversættes med „Sort Uheld“, mig ind.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at jeg havde været lidt mut under behandlingen af dette forslag til folketingsbeslutning. Nu tror jeg i og for sig, det ærede medlem skal være tilfreds med, at jeg bare var mut. Det er et forslag, jeg ikke mener der foreligger nogen økonomisk motivering for, og jeg er højst uenig i den måde, hvorpå man i forslaget fordeler skattenedsættelserne; endelig går forslaget på en lang række områder stik imod de skattetekniske principper, som jeg går ind for. Nu kan det ærede medlem hr. Poul Møller mene, at det er, fordi jeg er finansminister, og det altid er noget ved finansministre — det har vi også hørt eksempler på her for lidt siden. Men den økonomiske motivering for oppositionens forslag er jeg dog ikke ene om ikke at kunne finde; det er heller ikke alene det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der ikke kan finde den. Der er meget få her i landet, der har kunnet finde den. Hvad angår den måde, hvorpå skattenedsættelserne foreslås fordelt, har forhandlingen her i dag vist, at forslaget på mange punkter svigter de gode hensigter, som jeg tror man virkelig har haft, fordi man har villet udforme forslaget på den måde, som man nu engang har gjort det. Ser vi endelig på det skattetekniske, har vi også her nys hørt — og det er den samme tanke, som alle skatteteknikere her i landet, også dem, der aldrig har været finansministre, går ind for — at det er ubehageligt med alle disse fradrag. Vi er mange gange blevet tvunget til at gennemføre fradrag, men det tidspunkt må vel komme, hvor man indser det uholdbare heri, og nu da det er ved at gå op for større og større dele af befolkningen, at systemet med alle disse fradrag er forkert, kommer oppositionen med et forslag, der vil gøre vor skattelovgivning endnu mere indviklet og praktisk talt vil forhindre den oprævningsform, der hedder skat ved kilden, som en meget stor del af befolkningen er mere og mere interesseret i.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mente i øvrigt, at der kunne være visse uoverensstemmelser mellem de tanker om proportional skat, som jeg havde fremsat i

tidsskriftet Verdens Gang, mit skattereformforslag og den nuværende beskatning og så det foreliggende forslag. Det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen har allerede været inde på, at det ærede medlem hr. Poul Møller ikke var helt fair i denne sammenligning. Der er en afgørende forskel på at udarbejde et skatteforslag, når man har 500 mill. kr. til rådighed, og så de forslag, jeg har udarbejdet, såvel dem, der er fremsat her i tinget, som de beregninger, der er fremsat i Verdens Gang, idet jeg gik ud fra uforandret provenu. På det grundlag kan man ikke begynde at foretage sammenligninger mellem procenter på 16 og 17 o. s. v. Jeg er næsten tilbøjelig til at spørge det ærede medlem: når man her i forslaget har valgt 16 pct., er det så, fordi man skulle én ned under de 17, der stod i Verdens Gang? Jeg må nok sige, det er egentlig et fattigt resultat, og på samme måde er det med hustrufradraget og fradraget for merindkomst.

Det ærede medlem siger, at finansministeren selv er gået ind for at ophæve dette. Ja, ja, ærede medlem, under den forudsætning, at skattefradragets reglen var ophævet, og under den forudsætning, at vi havde proportionalt skattesystem. Men det, som forslagsstillerne her gør, er, at de bevarer skattefradragets reglen og nok har en tilnærmelse til et proportionalt skattesystem, men samtidig har systemet med splitting og med et særligt fradrag for ikke-forsørgere. Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Poul Møller var fuldstændig opmærksom på vanskelighederne med ikke-forsørgere, så jeg synes nok, det er ejendommeligt, at man ikke i lidt højere grad i kommentarerne til det forslag, man har fremsat, lod opmærksomheden på disse vanskeligheder skinne igennem. Jeg tror ikke, forslagsstillerne er helt klar over, hvorfor den mutte, den lidt tvære tone er på i dag. Det er ikke så meget, fordi man har fundet frem til forskellige forslag, som kan drøftes. Det er ikke så meget fordi man har foreslået større skattelettelser, end jeg mener der er økonomisk motivering for, men det er i høj grad, fordi man har fremstillet sit forslag som indebærende langt flere fordele end ulemper, og fordi man er gået meget let hen over ulemperne. Hvad er konsekvenserne blevet? At hele dagen er gået med, at alle